

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 231/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. Z., H., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17 Co 65/2012 z 5. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Z. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2013 doručená sťažnosť A. Z., H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 Co 65/2012 z 5. júna 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka bola navrhovateľkou v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 215/2010 pred Okresným súdom Bardejov (ďalej len „okresný súd“), ktorého predmetom bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Okresný súd v označenom konaní rozhodol rozsudkom z 13. februára 2012 tak, že žalobu sťažovateľky zamietol a uložil sťažovateľke povinnosť nahradiť trov konania v sume 388,14 €. Sťažovateľka, ako aj žalovaná podali proti označenému rozsudku okresného súdu odvolanie, sťažovateľka vo veci samej, ako aj proti výroku o trovách konania a žalovaná proti výroku o trovách konania. Krajský súd o podaných odvolaniach rozhodol napadnutým uznesením tak, že vzhľadom na späťvzatie návrhu sťažovateľkou pripustil späťvzatie návrhu, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil a zároveň zmenil výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania tak, že sťažovateľke uložil povinnosť nahradiť trovy konania v sume 2 228,77 €.

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu krajskému súdu vytýka, že nesprávne právne posúdil – stanovil základ tarifnej odmeny pre účely rozhodnutia o trovách konania. Poukazovala na to, že krajský súd vychádzal pri stanovovaní hodnoty predmetu konania nie zo skutočnej hodnoty pozemkov, ale vychádzal len zo zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavby v znení neskorších predpisov. Sťažovateľka v tejto súvislosti tiež namietala, že krajský súd pri ukladaní povinnosti nahradiť trovy konania nezohľadnil jej nepriaznivé majetkové pomery, ako aj predmet konania a okolnosti, za ktorých došlo k podaniu jej návrhu. Z uvedených dôvodov považovala napadnuté uznesenie krajského súdu za porušujúce jej označené práva.

V závere sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd meritórne nálezom takto rozhodol:

„Právo A. Z. na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Prešove z 5. júna 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 65/2012 porušené bolo.“

Sťažovateľka zároveň žiadala, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu z dôvodu, že „nariadením exekúcie by mi vznikla nenapraviteľná a neprimerane väčšia ujma, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti“.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2012.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 9. júla 2012. Súčasne z príloh sťažnosti (poštová obálka s prijímacou pečiatkou pošty H.) vyplýva, že sťažovateľka podala sťažnosť na poštovú prepravu 3. apríla 2013.

Posledným dňom dvojmesačnej lehoty v prípade napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. júla 2012, bol 10. september 2012. Keďže sťažovateľka podala sťažnosť na poštovú prepravu až 3. apríla 2013, dostala sa zjavne do omeškania s podaním sťažnosti, ktoré v zmysle citovanej judikatúry nemožno odpustiť. Ústavný súd preto predmetnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa návrhom na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu (podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde), ako aj návrhom na zrušenie napadnutého uznesenia uvedeným v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2013